

KİTAP VE SÜNNETE SARILMAK HAKKINDA 40 HADİS

1-Mâlik (r)'ten:

"Size iki şey bıraktım, onlara sımsıkı sarıldığınız sürece asla sapıtmazsınız: Allah'ın Kitabı ve Allah Rasûlünün Sünneti." Muvatta', Kader,3.

2-el-Mikdam b. Ma'dikerb (r)'den:

"Yakındır, bir adama benim hadisim ulaşacak ve o koltuguna kurularak söyleyecektir: 'Bizimle sizin aranızda Allah'ın kitabı vardır.Onun içinde helal olarak buldugumuzu helal sayar, haram olarak gördüğümüzü de haram sayarız. 'Oysa (zavallı bilmiyor ki) Allah Rasûlü'nün haram kıldığı şey de, Allah'ın haram kıldığı şey gibidir." Tirmizî, ilim,10(2664).

3-Âise (r)'den:

“Kim bizim su isimizde (dinimizde) olmayan bir şeyi uydurursa, bu (uydurdugu) reddedilir, kabul edilmez.”

Buhârî, Sulh, 5.

4-Âise (r)'den:

“Birtakım topluluklara ne oluyor ki; onlar, benim yapmakta olduğum bir şeyi yapmaktan çekiniyorlar. Allah’a yemin ederim ki, ben onların Allah’ı en çok bilenleriyim ve Allah’tan en çok korkanlarıyım” Buhârî, i’tisâm, 5.

5-Abdullah b. Amr (r)'dan:

“Ümmetim yetmiş üç guruba ayrılacaktır. Bunlardan biri hariç, hepsi cehenneme girecektir.” Dediler ki: ‘Ey Allah’ın Rasûlü! O grup hangisidir?’
“Benim ve ashâbımın bulunduğu yol üzere olanlardır.” Tirmizî, iman, 18 (2641).

6-Ebû Hureyre (r)'den:

“Kim kasıtlı olarak benim adıma yalan uydurursa, cehennemdeki yerine hazırlansın.”

Buhârî, ilim, 38.

7-Mikdâm b. Ma'dikerb (r)'den:

“Dikkat edin! Bana ‘Kitap’ verildi. Onunla beraber bir benzeri daha verildi.”

Ebû Dâvûd, Sünnet, 6 (4604).

8-Abdullah b. Ömer (r)'den:

“Kur'an'la ilgisi olan (Kur'an okumaya ve ezberine sahip kimse) bağlı bir devesi olan kimse gibidir. Eğer deve sahibi devesini sürekli gözetir yoklarsa onu elinde tutar. Eğer ipini çözer de salıverirse deve çeker gider.”

Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân, 23.

9-Ebû Saîd el-Hudrî (r)'den:

“İçinizden öyle bir topluluk çıkar ki, siz onların namazları yanında kendi namazlarınızı, oruçları yanında kendi oruçlarınızı, amelleri karsısında kendi amellerinizi küçük görürsünüz. Onlar Kur'an okurlar; okudukları Kur'ân bogazlarından aşağı geçmez. Okun vurup deldiği yerden çıktığı gibi dinden çıkarlar. Okun demir kısmına bakar bir şey göremez, ucuna bakar bir şey göremez, okun girdiği yere bakar acaba ok buradan girdi mi girmede mi diye süpheye düşer.”

Buhârî, Fezâilü'l-Kur'ân,36.

10-Ebû Musa el-Esari (r)'den:

“Kur'an okuyan mü'min, turunc meyvesi gibidir: Kokusu hoş ve tadı güzeldir.

Kur'an okumayan mü'min, hurma gibidir: Kokusu yoktur ama tadı güzeldir. Kur'an okuyan münafık, reyhan otuna benzer: Kokusu güzeldir ama tadı acıdır. Kur'an okumayan münafık, Ebû Cehil karpuzu gibidir: Hem tadı acıdır hem de kokusu yoktur.”

Buhârî, Fezaili'l-Kur'ân,36.

11-Cündüb b. Abdullah (r)'tan:

“Kur'an'ı, Kur'an üzerinde gönülleriniz birlestigi sürece okuyunuz.

Eger anlasızlığa düşerseniz onu okumayı bırakınız.”

Buhârî, Fezaili'l-Kur'ân,37.

12-Ebû Hureyre (r)'den:

“Ümmetimin hepsi cennete girecektir. Ancak diretenler girmeyecektir.”

Sahabiler:

‘Ey Allah’ın Rasûlü! Kim diretir ki?’ diye sordular.

Rasûlullah söyle buyurdu:

“Her kim bana itaat ederse cennete girecektir. Kim de bana isyan ederse direktmiş olur.” Buhârî, i’tisam, 2.

13-Ali (r)'den:

“Allah Kur’an’ı okuyup ezberleyen kimseyi cennete koyar ve cehenneme girmesi kesin olan ev halkından on kişi hakkında şefaât etmesini kabul eder.” ibn Mâce, Mukaddime, 16 (216).

14-Ebû Hureyre (r)'den:

“Sizi serbest bıraktığım sürece beni bırakın (gereksiz soru sormayın)”. Sizden öncekilerin helak olması ancak ve ancak peygamberlerine ters düşmeleri ve çokça soru sormaları nedeniyledir. Dolayısıyla size bir şeyi yasakladığımda ondan kaçınınız. Bir şeyi emrettiğimde gücünüz yettiğinde onu yerine getiriniz.” Buhârî, i'tisâm,2.

15-Âise (r)'den:

“Kur'an'ı ezberinden okuyan kimse, vahiy katibi olan değerli ve güvenilir meleklerle beraberdir. Kendisine zor geldiği halde Kur'an okumaya devam eden kimseye de iki sevap vardır.”

Buhârî, Tefsir, 80.

16-Ebû Zer (r)'den:

“Ey Eba Zerr! Sabahleyin evinden çıkıp Kur'an'dan bir ayet öğrenmen yüz rekat nafile namaz kılmandan daha hayırlıdır

ibn Mâce, Mukaddime, 14 (219).

17-Ali (r)'den:

“Kim bir hadisin uydurma olduğunu bildiği veya zannettiği halde onu benden rivayette bulunursa iki yalancıdan birisi de kendisidir.”

ibn Mâce, Mukaddime, 5 (40).

18-Ebû Mûsa (r)'dan:

“Ben ve Allah’ın benimle gönderdiği; kavmine varıp da şöyle diyen adama benzeriz: ‘Gözlerimle düşmanı gördüm, apaçık sizi uyarıyorum. Haydi, kaçıp kendinizi kurtarın!’ Kavminden bir kısmı onu dinleyip yavaş yavaş orayı terk ederek kaçıp kurtulurlar. Diğer bir kısmı da, ona kulak asmayıp yerlerini terk etmezler ve öylece düşmana yem olup helak olurlar. İşte, bana itaat edip, Allah tarafından getirdiklerime uyup uygulayanlar ile bana başkaldırıp Allah tarafından getirdiklerimi yalanlayanların durumu da böyledir.”

Buhârî, Rikâk, 26; i’tisâm, 2; Müslim, Fedâil, 16.

19-Ukbe b. Amr el-Cühenî (r)'den:

Biz Suffe'de iken Rasûlullâh (s) yanımıza çıkageldi ve: "Hanginiz sabahleyin (Suudi Arabistan'da, Medine ili yakınlarında iki bölge olan) Buthân veya Akik'e gidip, Allah'a karşı günah işlemeden ve akrabalık bağlarını kesmeden iri hörgüçlü, gösterişli iki deve almak ister?" buyurdu.

Oradakiler: 'Hepimiz Yâ Rasûlallah (s)' dediler. Efendimiz (s):

"Vallahi, birinizin her gün sabahleyin mescide gidip Allah'ın kitabından iki ayet öğrenmesi, onun için iki deveden daha hayırlıdır. Eğer üç ayet öğrenirse üç deveden hayırlıdır. (Okunacak her ayet kendi sayısınca deveden daha hayırlıdır.)"buyurdu.

Müslim, Misâfirîn, 25; Ebû Dâvûd, Vitr, 14 (1456).

20-Ibn Abbâs (r)'tan:

“Kim Kur’ân hakkında ilimsiz fikir yürütürse, cehennemdeki, yerine hazırlansın.”

Tirmizî, Tefsir, I (2950).

21-Ebû Hureyre (r)'den:

“Size neyi emrettimse onu alınız, size neyi yasakladım sa ondan vazgeçiniz.”

İbn Mâce, Mukaddime, I

22-Ebû Hureyre (r)'den:

“Kim bana itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur ve kim bana isyan ederse gerçekten Allah’a isyan etmiş olur.”

İbn Mâce, Mukaddime, I (3).

23-İbn Âmir (r)'den:

“Sizden önceki ümmetler, ancak, kendilerine gönderilen kitap hakkında ayrılığa düstükleri için helâk oldular.”

Müslim, ilim, 2..

24-Abdullah b. Mesud (r)'dan:

“Kitap ve sünnetten başka uyulması gereken üçüncü bir şey yoktur. Sözlerin en güzeli Allahü Teâlâ'nın kelâmı ve yolların en güzeli Hz. Muhammed'in yoludur.

Dikkat! (Sonradan) din adına uydurulan şeylerden sakının. Çünkü şer işlerden birisi de din adına uydurulan şeylerdir. Din adına uydurulan her şey bid'attır; bid'atın çoğu dalalettir/sapıklıktır...”

ibn Mâce, Mukaddime, 7(46).

25-Ebû'd-Derdâ (r)'dan:

“Ümmetim hakkında üç şeyden korkuyorum: —Âlimin hatası,
—Münafığın Kur'ân'ı âlet ederek mücadeleye kalkması, —Kaderin inkâr edilmesi.” Dârimî, Mukaddime, 23 (220).

26-Amr b. Avf el-Müzeni (r)'den:

“Kim benim sünnetimi ihya ederek / dirilterek insanların onunla amel etmelerine vesile olursa, o insanların kazanacağı sevaplardan hiçbir şey eksiltilmeden onların sevapları kadarını alır. Kim de bir bidat (dinin aslında olmayıp sonradan eklenen şeyler) ile amel ederek onunla amel edilmesine vesile olursa, o bidat ile amel edenlerin yüklenecekleri günahlardan hiçbir şey eksiltmeden onların günahları kadarını yüklenir.”

ibn Mâce, Mukaddime, 15(209).

27-Muaz b. Cebel (r)'den:

Rasûlullâh (s) beni Yemen'e vali olarak gönderdiği zaman, bana:

“Sana hüküm vermeni gerektiren bir meseleyle karşılaştığında nasıl hükmedeceksin?” diye sordu.

‘Allah’ın kitabıyla hükmederim’ dedim.

“O hükmü Allah’ın kitabında bulamazsan?”

‘Allah’ın peygamberinin sünnetiyle hükmederim.’

“Allah’ın Peygamberinin sünnetinde de bulamazsan?”

‘Bütün gücümle kendi görüşümü açıklarım (ictihâd ederim) ve bunda tereddüt göstermem’ dedim. Bu cevabın üzerine Nebi (s), göğsüme vurdu ve:

“Rasûlullâh’ın elçisini, Rasûlullâh’ı hoşnut edecek şekilde doğru yola ulaştıran Allah’a hamd olsun” buyurdu.

Ebû Dâvud, Akdiye, II (3592).

28-Ebû Hureyre (r)'den;

“Bütün peygamberlere insanoglunun imana gelecegi bazı şeyler (mucizeler) verilmiştir. Bana verilen ise Allah'ın bana vahyettiği şeydir(Kur'an'dır). Bu yüzden kıyamet günü peygamberlerin içinde,ümme'ti en çok olan peygamber olmayı ümit etmekteyim.”

Buhârî, Fezaili'l-Kur'ân, I.

29-Câbir b. Abdullah (r)'tan:

“Hz. Peygamberin yanında idik. Bir çizgi çizdi. Onun sağına ve soluna da ikişer çizgi çizdikten sonra elini ortadaki çizginin üzerine koyup; “Bu Allah'ın yoludur” buyurdu. Sonra su ayeti (En'am, 4/153) okudu; “Gerçekten bu benim dosdogru yolumdur. Artık ona uyunuz. Başka yolları takip etmeyiniz. Sonra bunlar sizi Allahü Teâlâ'nın yanından ayırır.” ibn Mâce, Mukaddime, 2(11).

30-Abdullah b. Mugaffel (r)'den:

Yeğeni onun yanında oturuyordu, sapanla taş attı. Abdullah (r) ona sapanla atmayı yasakladı ve dedi ki; Rasûlullah (s) sapanla taş atmayı yasakladı ve “sapanla atılan taş ile avlanılmaz, düşman öldürülmez, ama sapan, diş kırar, göz çıkarır” buyurdu. Abdullah (r)'ın yeğeni tekrar sapanla taş atınca Abdullah ona; “ben sana Rasûlullah (s)'ın sapanla taş atmayı yasakladığına dair hadis okuyorum, sen yine taş atmaya başladın artık bu işi bırakana kadar seninle hiç konuşmayacağım” dedi.

ibn Mâce, Mukaddime, 2(17).

31-Ümmü'l-Husayn el-Ahmesiyye (r)'den:

“Ey insanlar! Allah’a karşı sorumluluk bilinci içerisinde olunuz.Yolunuzu kitapla bulmaya çalışınız. Sizin başınıza kulağı kesik, siyah bir köle bile getirilmiş olsa, Allah’ın Kitabına göre hareket edip size de onu uyguladığı sürece, onun emirlerini dinleyin ve ona itaat edin.” Müslim, imâre, 8.

32-Ebû Said el-Hudri (r)'den:

“Kur’an ehline (yani onu devamlı okuyup onunla amel edene), cennete gireceği zaman: Oku! ve (cennetin mertebesine) yüksel! denilecektir. Bunun üzerine okumaya başlayacak ve Kur’ân’dan bildiğini bitirinceye kadar ve her ayete karşılık bir derece yükselecektir.”

ibn Mâce, Edeb, 5 (3780).

33-Ali (r)'den:

“İlacın en hayırlısı Kur'an'dır.”

İbn Mâce, Tıb, 28 (3501).

34-Atâ, b. Yesâr (r)'dan:

“Allah'ım! Kabrimi tapılan bir put kılma!”

Muvatta', Kasru's-Salât, 85.

35-Enes (r)'ten:

“Medine, şuradan şuraya kadar haremdir (dokunulmazdır); ağacı kesilmez, içerisinde Kur'ân ve Sünnet'e ters iş (bid'at) yapılmaz. Kim Kur'ân ve Sünnet'e aykırı iş yaparsa Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onun üzerine olsun!”

Buhârî, Fezâili'l-Medîne, I.

36-Ebû Umâme'den:

“Kur'an'ı okuyunuz. Çünkü O kıyamet günü, okuyanlarına sefaatçi olarak gelir.”

Müslim, Misafirin, 252.

37-Ömer b. Hattab (r)'dan;

“Şüphesiz Allah, bu kitapla bir takım kavimleri yüceltir; (amel etmeyen) bazı toplumları da alçaltır.”

Müslim, Misâfirin, 269.

38- Omran Obnu Husayn (r)'dan:

“Ümmetimden bir grup (taife), hak üzerine savaşmaya devam edeceklerdir. Onlar kendilerine meydan okuyanlara karşı muzafferdirler.

Öyle ki, bunların sonuncuları Mesih-Deccal'le de savaşırlar.”

Ebu Davud, Cihad, 4.

39-Ebû Hureyre (r)'den:

“Allah’ın mescidlerinden birinde Kur’an okuma veya aralarında (okuyup dinleme şeklinde) ders yapmak üzere bir grup toplanırsa, onlara sekînet/iç huzuru iner, rahmet onları kaplar, melekler onları kuşatır, Allah o kimseleri katında bulunanlara anar.”

Müslim, Zikr, 38.

40-Übey b. Ka’b(r)’dan:

“Ya Eba Münzir! Kur’an-ı Kerim’in ayetleri içinde hangisi daha büyüktür?” buyurdıklarında, “Allah ve Resulü daha iyi bilir” Rasûlullah (s) bir daha sorduklarında, ‘Allahu lâ ilâhe illâ huvel hayyul kayyûm (Ayete’l-Kürsi)’u okudu. Bunun üzerine Resulullah (s), mübarek ellerini Ka’b (r)’ın göğsüne koydu. “İlim sana helal olsun” buyurdu. İbnMâce, Mukaddime, 16(217).